

PULKOSZEK (5) *sb m*

pułkoszek, [**połkoszek** *a.* **pułkoszek**].

o jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w -ek); w poł- o prawdopodobnie pochylone (tak w poł-).

sg [N puolkoszek.] ◊ I puolkoszki(e)m (1). ◊ pl A puolkoszki (2). ◊ I puolkoszki (1), [pułkoszkami].
◊ L puolkoszk(a)ch (1).

Sł stp: puolkoszek, Cn: półkoszek, Linde XVII – XVIII w.: półkoszek.

1. *Podobna do kosza plecionka z wikliny, osłaniająca od góry połowę wozu oraz wyścielająca w tej połowie jego boki i dno (na osłonięcie całego wozu były potrzebne dwie takie plecionki); virgea capsa currus Cn (1) : Ná blińkie á prędkie przyśzácowanie pod miáłto álbo zamek nalepřze fá wozy s puolkořzki wybuchowane náfypane Ziemie dobrze řtoczyć ieden zá drugim blińko BielSpr 63v; [2 wozy, jeden drewny, a drugi z półkoszkami InwMieszcz 1554 nr 57].*

[Szereg: »kosz, (albo) puolkoszek«: vas vimineum kořz albo pulkosek [!]. WokabulŁacPol 279; Z prącia teř pleć kořze/ puolkořzki Cresc 1571 699.]

2. *Wóz z taką plecionką (4) : [w opisie obrazu alegorycznego:] (nagł) Vbořtwo. (-) Nieřzczęřliwé vbóřtwo w puolkořzkách řie wlece/ Strętwienie wóz powořąc řrodze konie řiecie KochMRot C2.*

Zwrot: »pułkoszki wytręřać; puolkoszkiem tręřać« = napadać na kupców wiořących towary półkoszkami i okradać ich (2;1): Abowiem co mili rođzicy zbieráli grořz do grořzá [...]/ to potomek niebácny zá rok [= w ciągu roku] wřzytko przez gárdło przeleie/ áli pochwili [...] niehcąc z głodu zdechnąć/ vřlyřyz o nim/ áli on iuř ná Niřie czábány Tureckie łupi/ álbo ná Slezyńřkim boru puolkořzki wytręřza [!]. WerGořc 222 [idem [WerPublika]]; Ale ktory w wáwořie rad tręřanie [lege: tręřanie] puolkořzkiem/ Iuř ták ieřt y męřem v nich [řlych ludzi] nie podnořzkiem. CzahTr D, K2; [WerPublika 8].

MFr